
een heilige zaak'. Onmiddellijk bij aanvang van zijn artikel laat Diepenhorst zijn lezers weten ongelukkig te zijn met de oprichting van de nieuwe partij, want,

men zaait verdeeldheid in de gelederen van geestverwanten, men doet afbreuk aan hun stemmenaantal en men bewerkt, ofschoon natuurlijk onopzettelijk, dat tegenstanders ten gevolge van deze verbroekeling de eigen invloed kunnen uitbreiden. Het in ons land gevolgde stelsel om bij de toewijzing der zetels met het hoogste gemiddelde te rekenen maakt het waarschijnlijk dat de Partij van de Arbeid en R.K. Volkspartij ten opzichte van A.R. en Chr. H hun afgevaardigden-tal zullen zien stijgen.⁶²

In het vervolg van zijn artikel gaat Diepenhorst in op drie voor de Protestantse Unie kenmerkende gezichtspunten: (1) de verwerping van de antithese, (2) de verwerping van de neutrale staat en (3) de sociaal-economische uitgangspunten. Uitvoerig zet hij uiteen, dat aan het eerste punt een bijbelse fundering ontbreekt, dat Kuyper ten onrechte ervan wordt beticht een neutrale staat te hebben voorgestaan, en dat 'de sociale achterlijkheid' evenmin aan Kuyper kan worden verweten. Diepenhorst geeft toe dat wel kritiek mogelijk is op het sociaal-economische beleid van Colijn. Hij voegt daar echter onmiddellijk aan toe: 'destijds werden noch het kamerlid Krijger, noch het kamerlid baron Van Boetzelaer⁶³ – huidige voormannen der Protestantse Unie – in de oppositie aangetroffen [...]'.⁶⁴ Krijger en Van Boetzelaer hadden dus Colijn gesteund in zijn sociaal-economische politiek en waren daarvoor dus medeverantwoordelijk. In het tweede deel van zijn betoog keert Diepenhorst zich rechtstreeks tegen Van Ruler. Twee uitvoerige citaten zijn hier op zijn plaats:

Wanneer Ds. v. Ruler tijdens de eerste openbare vergadering der Protestantse Unie vervoerd uitroept, dat God niet met Ismaël, met het christelijk volksdeel, dat naar de macht grijpt, maar met Izaäk zijn verbond opricht, zo moge dit rhetorisch indrukwekkend wezen, gerechtvaardigd is deze bewering in geen enkel opzicht. Wanneer hij meent, dat de Protestantse Unie de chr. nationale cultuur, die de christelijke politieke partijen veronachtzaamden, de haar toekomende rechten gunt, en dat zij de kerk de enig juiste plaats toekent indien zij op staatkundig terrein zoveel mogelijk terugtreedt opdat profetisch het kerkelijk getuigenis weerklinke, zo vergist hij zich beide keren. Het is reeds merkwaardig, dat hij hier toch weer een onderscheiding treft tussen mensen en mensen, tussen Izaäk en Ismaël,

en Politiek', p. 144.

⁶¹ I.A. Diepenhorst, 'Religie en Politiek', p. 149.

⁶² I.A. Diepenhorst, 'De Protestantse Unie', in: *Herrijzend Nederland. Christelijk Weekblad*, nr. 200 (3 mei 1946), p. 2.

⁶³ Dr. C.W.Th. Baron van Boetzelaer van Asperen en Dubbeldam (1873-1956) had van 1922-1937 namens de CHU zitting in de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

⁶⁴ I.A. Diepenhorst, 'De Protestantse Unie', p. 2.